
WSA w Poznaniu orzekł, że wybór sposobu dowozu dziecka niepełnosprawnego do placówki oświatowej jest pozostawiony rodzicom dziecka. To oni decydują jaki wariant dowozu dziecka wybrać.

Sąd rozpatrywał sprawę ze skargi na akt Burmistrza Miasta w przedmiocie odmowy zapewnienia transportu dziecka do szkoły. Skarżąca zwróciła się do Burmistrza o zapewnienie transportu jej niepełnosprawnemu synowi do Specjalnego Ośrodka Wychowawczego. Burmistrz poinformował skarżącą w odpowiedzi, że z powodu braku miejsc w busie, dowożenie jej syna do ośrodka jest niemożliwe, jednocześnie zaproponował skarżącej zwrot kosztów przewozów dziecka na podstawie art. 39 i 39a ustawy Prawo oświatowe. WSA wskazał że jak wynika z art. 39a ust.1 powyższy obowiązek spełnia gmina poprzez organizowanie bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu dzieci, młodzieży i uczniów we własnym zakresie albo poprzez zwrot rodzicom kosztów przewozu dzieci, młodzieży i uczniów oraz rodziców.

W orzecznictwie wskazuje się, że obowiązki gminy w zakresie zapewnienia niepełnosprawnym uczniom bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do najbliższej placówki oświatowej mają charakter zobowiązania przemiennego, co oznacza, że realizacja przez gminę jednej z alternatywnych powinności skutkuje wykonaniem obowiązku. Wybór jednak sposobu realizacji omawianej powinności publicznoprawnej jest pozostawiony rodzicom dziecka i to oni decydują o wariantcie dowozu (*Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 29 kwietnia 2021 r., sygn. akt IV SA/Wr 79/21, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 25 listopada 2021 r., sygn. akt II SA/Ol 837/21, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 27 stycznia 2022 r., sygn. akt II SA/Po 771/21*).

Taką wykładnię potwierdza także brzmienie art. 32 ust. 5 ustawy - jeśli droga z domu do szkoły przekracza 3 km, obowiązkiem gminy jest zapewnienie bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu dziecka albo zwrot kosztów przejazdu dziecka albo zwrot kosztów przejazdu dziecka i opiekuna środkami komunikacji publicznej, jeżeli dowożenie zapewniają rodzice. Zawarte w przepisie sformułowanie "jeżeli dowożenie zapewniają rodzice" oznacza, że to wyłącznie rodzicom przysługuje prawo wyboru, zaś dla gminy powstają określone obowiązki (zapewnienia transportu i opieki dzieci, bądź refundacji kosztów), od których spełnienia nie może zwolnić się przez "przerzucenie" ich na zainteresowanych.

Wobec tego należy przyjąć, że oświadczenie rodziców w kwestii dowozu dziecka do ośrodka szkolno-wychowawczego wiąże organ gminy w tym znaczeniu, że jeśli sami wyrażają zamiar dowożenia dziecka do ośrodka, to organ wykonawczy gminy nie może uchylić się od zawarcia umowy co do zwrotu kosztów przejazdu ucznia oraz jego opiekuna. W przeciwnym wypadku, jeśli rodzice dziecka nie zgłaszają takiego zamiaru, oznacza to, że obowiązkiem gminy jest we własnym zakresie zorganizowanie dowozu niepełnosprawnego dziecka oraz zapewnienie mu opieki. Gmina nie może przenieść dowolnie swojego obowiązku na rodziców dziecka niepełnosprawnego bez jego zgody, nawet za zwrotem kosztów. Tylko podpisanie umowy o zwrot kosztów, zwalnia gminę z obowiązku zapewnienia dojazdu dziecka niepełnosprawnego do konkretnego ośrodka wybranego przez rodzica, a umowa jest dwustronną czynnością prawną, wymagającą zgodnych oświadczeń woli obu stron umowy. W powyższej sprawie nie ulegało wątpliwości, że Skarżąca nie jest zainteresowana samodzielnym dowożeniem syna do szkoły. Obowiązek wynikający z art. 39 ust. 4 nie został zrealizowany. Burmistrz w takiej sytuacji powinien podjąć działania zmierzające do zapewnienia faktycznej realizacji ciążącego na gminie obowiązku dowozu dzieci niepełnosprawnych do szkoły.

WSA: Wybór sposobu dowozu dziecka należy do rodzica

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 23, kwiecień 2022 09:57

Gabriela Trocka

Odsłony: 812

Wyrok WSA w Poznaniu z 31 marca 2022 r. sygn. II SA/Po 770/21

Źródło: CBOSA